

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 11Csp/41/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2122204951
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 03. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Pribulová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2023:2122204951.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Zuzanou Pribulovou v právnej veci sporu žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, zastúpený: Remedium Legal, s.r.o., IČO: 53 255 739, Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, proti žalovanému: S. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. XXX/X, K., o zaplatenie sumy 578,90 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žaloba sa **z a m i e t a**.

II. Žalovanému sa nárok na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručенou súdu dňa 29.07.2022 domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 578,90 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 578,90 eura od 10.11.2021 do zaplatenia, ako aj náhradu trov konania.

2. Súd žalobe v celom rozsahu vyhovel vydaním platobného rozkazu č.k. 11Csp/41/2022-76 zo dňa 06.09.2022, ktorý sa však nepodarilo doručiť žalovanému, a preto súd uznesením č.k. 11Csp/41/2022-96 zo dňa 23.11.2022 platobný rozkaz zrušil.

3. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 09.11.2021 postúpila Tatra banka, a.s. ako postupca pohľadávku voči žalovanému na žalobcu. Žalobca v tejto súvislosti uvádza, že žalovaný bol v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve postupcu v nepretržitom omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní. Postupca uzatvoril so žalovaným dňa 25.06.2015 Zmluvu č. 2939040864, ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov. Na základe zmluvy postupca poskytol žalovanému peňažné prostriedky. Podmienky čerpania a splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v zmluve a vo VOP. Žalobca zastáva názor, že zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere. Žalovaný napriek opakovaným výzvam postupcu neplnil pohľadávku riadne a včas, čím porušil svoju povinnosť podľa zmluvy. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky sumu vo výške 578,90 eura, ktorá pozostávala z istiny vo výške 578,90 eura, z riadneho úroku vo výške 0,00 eur, z úroku z omeškania vo výške 0,00 eur, z poplatkov vo výške 0,00 eur a z poistenia splátok vo výške 0,00 eur v súlade s prílohou k Zmluve o postúpení pohľadávok, kde postupca deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Žalovaný po postúpení pohľadávky do dnešného dňa vykonal nasledujúce úhrady: 0,00 eur. Žalovaná suma predstavuje sumu vo výške 578,90 eura, pričom pozostáva z neuhradenej istiny úveru vo výške 578,90 eura. Žalobca si v tomto konaní uplatňuje úrok z omeškania podľa ustanovenia § 517 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb.

Občianskeho zákonníka počnúc dňom 10.11.2021, t.j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky.

4. Na výzvu súdu (č.l. 100) žalobca v podaní zo dňa 09.12.2022 uviedol, že dňa 25.06.2015 pôvodný veriteľ uzatvoril s žalovaným Zmluvu o bežnom účte fyzickej osoby a poskytovaní ďalších produktov a služieb k tomuto účtu a Zmluvu o spotrebiteľskom úvere formou voliteľného prečerpania č. XXXXXXXXXXXX, predmetom ktorej bolo otvorenie a vedenie bežného účtu a poskytovanie balíka služieb a poskytnutie úverového rámca formou voliteľného prečerpania do výšky 3.500,- eur. Ku dňu 01.01.2018 mal žalovaný účtovný zostatok na bežnom účte 0,05 eura. Následne žalovaný na bežnom účte vykonával kreditné a debetné transakcie, pričom ku dňu 25.02.2020 sa žalovaný dostal na bežnom účte do prečerpania do výšky -495,70 eura. Ďalšími transakciami bol žalovaný v nepretržitom prečerpaní na bežnom účte, pričom prečerpanie nebolo až do ukončenia zmluvného vzťahu uhradené. Transakcie na bežnom účte od 01.01.2018 až do postúpenia pohľadávky pozostávajú z nasledovných položiek. Debetné transakcie v celkovej výške 11.335,08 eura pozostávajú zo: sumy 10.613,41 eura (výbery v hotovosti, platby z účtu, nákupy, prevody z účtu (VE Výber z bankomatu, VE POS nákup, VE EUR VYB.HOTOV. BANKOMAT, CCINT -pohyby, VE EUR NÁKUP POS)), sumy 539,25 eura (splátka istiny a splátka úrokov (LD1931800267) - položky súvisiace s úverom, ktorý bol žalovanému poskytnutý na bežný účet - tento úver nie je predmetom súdneho konania - sumy predstavujú pohyby na bežnom účte žalovaného), sumy 30,78 eura (poistenie splátok 9 x 3,42 eura), sumy 114,50 eura (poplatky: poplatky za transakcie 47,- eur, poplatky za balík 21,- eur, poplatok za úver LD1931800267 40,- eur, zmena limitu/úv. rámca 5,- eur, zobrazenie zostatku v A 1,50 eura), sumy 37,14 eura (úroky). Kreditné transakcie v celkovej výške 10.756,18 eura pozostávajú zo: sumy 0,05 eura (kreditný účtovný zostatok na bežnom účte k 01.01.2018), sumy 8.756,13 eura (úhrady, kreditné prevody), sumy 2.000,- eur (pôžička (úver) poskytnutý na bežný účet žalovaného). Rozdiel medzi debetnými a kreditnými transakciami na bežnom účte predstavuje 578,90 eura, čo predstavuje sumu postúpenej (žalovanej) pohľadávky. Úver formou povoleného prečerpania predstavuje možnosť prečerpať finančné prostriedky na vlastnom účte. Poskytujú ho banky pre svojich klientov ako doplnok k ich bežnému účtu. Pokiaľ má klient na účte prostriedky a s peniazmi aktívne manipuluje (platby, výbery, prevody) bude sa tento účet správať ako bežný bankový účet. Akonáhle však na účte dôjde k vyčerpaniu vlastných prostriedkov, sprístupní sa mu možnosť peniaze vyberať aj naďalej. Všetky pohyby, ktoré po vyčerpaní vlastných prostriedkov na účte uskutoční, sa stávajú predmetom povoleného prečerpania. Povolené prečerpanie na účte sa môže opakovať, čiže keď predchádzajúcu „pôžičku“ splatí t.j. navýši stav svojho bežného účtu o čiastku, ktorá bola požičaná a o sumu úrokov a môže často z princípu revolvingu znovu využiť čerpanie prostriedkov do mínusu. Z vyššie uvedeného podľa názoru žalobcu vyplýva, že na predmetný zmluvný vzťah nie je možné aplikovať § 565 Občianskeho zákonníka, nakoľko v predmetnom prípade nebolo dojednané plnenie v splátkach. Minimálna splátka, ktorú bol žalovaný povinný plniť, bola v tomto prípade len dojednaným opakujúcim sa plnením v existujúcom záväzkom vzťahu na dobu neurčitú. Z vyššie uvedeného podľa názoru žalobcu vyplýva, že postupca v posudzovanom prípade nebol povinný dodržať § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, nakoľko v tomto prípade nebolo dojednané plnenie dlhu v splátkach. Žalovaný sa transakciami na účte dostal do nepovoleného prečerpania, čiže čerpal viac finančných prostriedkov, než mal k dispozícii na bežnom účte. K ukončeniu zmluvného vzťahu došlo na základe výzvy zo dňa 27.05.2020, ku ktorej žalobca v prílohe zasiela podací hárok. Zásielka bola podaná do poštovej prepravy dňa 27.05.2020 a vrátená odosielateľovi dňa 19.06.2020, z dôvodu že adresát neprevzal zásielku v odbernej lehote. Žalobca poukazuje na to, že žalovaný bol v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní a zároveň bolo preukázané, že žalovaný bol právny predchodcom žalobcu vyzvaný na úhradu omeškaných splátok, a to výzvou zo dňa 27.05.2020. Žalobca ďalej uviedol, že zmluva o postúpení pohľadávky má písomnú formu a dlžník bol výzvou zo dňa 27.05.2020 vyzvaný na splnenie pohľadávky. Posledná kreditná transakcia na bežnom účte žalovaného bola vykonaná dňa 25.02.2020 v sume 145,85 eura. Zároveň z predloženej platobnej histórie je zrejmé, že žalovaný ani po doručení výzvy pohľadávku neuhradil. Na základe uvedeného považuje žalobca za nesporné, že žalovaný bol v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve banky v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní a teda bolo preukázané, že zo strany právneho predchodcu žalobcu nedošlo k porušeniu § 92 ods. 8 ZoB a porušeniu bankového tajomstva. Ku skúmaniu schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver žalobca poukazuje na čl. III ods. 2 Odporúčania Národnej banky Slovenska č. 1/2014 zo 7. októbra 2014: „(2) Retailovým úverom úver poskytnutý bankou fyzickej osobe s výnimkou kreditných kariet a prečerpaní bežného účtu, bez ohľadu na zabezpečenie alebo účel použitia úveru a s výnimkou úverov na podnikanie

poskytnutých fyzickým osobám - podnikateľom. Pokiaľ v texte nie je uvedené inak, pod úverom sa rozumie retailový úver.“ Z uvedeného znenia odporúčania je zrejmé, že postupca (pôvodný veriteľ) nemal povinnosť posudzovať schopnosť spotrebiteľa splácať poskytnutý úver. Napriek vyššie uvedenému žalobca predkladá Osvedčenie verifikovania bonity, z ktorého je zrejmé, že pôvodný veriteľ overoval príjem spotrebiteľa v rámci interných zdrojov, kde overil, že spotrebiteľ mal v čase uzatvorenia zmluvy príjem vo výške 466,12 eura. Spotrebiteľ nemal v čase uzatvorenia zmluvy žiadne splátkové ani iné záväzky. Pri posudzovaní žiadosti o úver bola v rámci mesačných nákladov žiadateľa o úver braná do úvahy suma 25,- eur, čo predstavuje výšku minimálnej splátky novo poskytnutého bankového produktu. Poskytovatelia úverov ani v súčasnosti, po niekoľkonásobnom sprísnení podmienok poskytovania úverov, nie sú povinní žiadať preukazovanie konkrétnych mesačných nákladov (napríklad faktúrami za telefón, bývanie a pod.). Uvedené nie je realizované jednak z dôvodu zachovania transparentnosti - inak by žiadateľovi o úver postačovalo zatajiť existujúce výdavky na zlepšenie svojej platobnej kapacity a jednak z dôvodu relatívne častých zmien týchto nákladov v čase. Žalobca preto zastáva názor, že uplatňovanie paušálnych výdavkov, v rámci overovania platobnej kapacity spĺňa predpoklady postupu s odbornou starostlivosťou. Výpočet disponibilného zostatku z príjmu bol teda realizovaný nasledovne: 466,12 eura (príjem) - 25,- eur (novo vzniknuté záväzky) = 441,12 eura. Vzhľadom na vyššie spomenuté má žalobca za to, že odborná starostlivosť pri posudzovaní schopnosti žalovaného splácať úver (t.j. pri posudzovaní bonity) bola zachovaná. V rámci kontraktačného procesu nedošlo k porušeniu žiadnej povinnosti veriteľa. Keďže skutočnosť, že overenie bonity žalovaného pred uzatvorením zmluvy nebola protistranou rozporovaná, v zmysle § 151 ods. 1 CSP je toto tvrdenie potrebné považovať za tzv. nesporné skutkové tvrdenie. Na základe tejto skutočnosti je potrebné uzavrieť, že je nesporným skutkovým tvrdením (ktoré nie je potrebné preukázať ďalšími listinnými, prípadne inými dôkazmi), že žalobca overil bonitu žalovaného pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere na základe nahliadnutia do úverového registra a tiež na základe informácií, ktoré uviedol žalovaný v žiadosti o úver. Žalobca pritom poukazoval na uznesenie Krajského súdu v Trnave č.k. 24Co/152/2018-90.

5. Ako dôkazy žalobca predložil Zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 09.11.2021, Prílohu k zmluve o postúpení pohľadávok, Zmluvu o bežnom účte fyzickej osoby a poskytovaní ďalších produktov a služieb k tomuto účtu a Zmluvu o spotrebiteľskom úvere formou voliteľného prečerpania zo dňa 25.06.2015, Všeobecné obchodné podmienky Tatra banky, a.s., Obchodné podmienky Tatra banky, a.s. k Sporiacemu systému, Obchodné podmienky Tatra banky, a.s. pre medzinárodné súkromné debetné platobné karty, Obchodné podmienky Tatra banky, a.s. k elektronickému bankovníctvu, Výzvu pred mimoriadnou splatnosťou zo dňa 27.05.2020, Podací hárok č. EPH199974189, Oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 12.11.2021, platobnú históriu č.l. 61-64, Pokus o zmier zo dňa 06.07.2022, Podací hárok, Sledovanie zásielok, Osvedčenie verifikovania bonity a možnosti splácania úveru zo dňa 21.02.2022, platobnú históriu č.l. 111-115.

6. Žalovanému bola žaloba s prílohami doručená, k tejto sa nevyjadril.

7. Podľa § 290 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

8. Podľa § 295 CSP, súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí taký dôkaz.

9. Súd vo veci vykonal dokazovanie vyššie citovanými listinnými dôkazmi predloženými žalobcom, keď pojednával v neprítomnosti právneho zástupcu žalobcu, ktorý svoju neprítomnosť ospravedlnil na č.l. 119 a súhlasil s pojednávaním v jeho neprítomnosti a v neprítomnosti žalovaného, ktorý mal predvolanie doručené na č.l. 117, svoju neprítomnosť neospravedlnil, o odročenie pojednávania nežiadal, pričom z vykonaného dokazovania súd zistil nasledovný skutkový stav:

10. Medzi Tatra bankou, a.s. ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom bola dňa 25.06.2015 uzatvorená Zmluva o bežnom účte fyzickej osoby a poskytovaní ďalších produktov a služieb k tomuto účtu a Zmluva o spotrebiteľskom úvere formou voliteľného prečerpania, predmetom ktorej bolo zriadenie a vedenie bežného účtu pre žalovaného, ako aj poskytnutie povoleného prečerpania k účtu bankou žalovanému do výšky 3.500,- eur. Banka Výzvou pred mimoriadnou splatnosťou zo dňa 27.05.2020 upozornila žalovaného na to, že ku dňu 26.05.2020 je v omeškaní so sumou 768,28 eura v prípade spotrebiteľského

úveru a so sumou 553,63 eura v prípade nepovoleného prečerpania na účte a vyzvala ho na zaplatenie dlžných súm s upozornením, že inak pristúpi k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti uvedených úverových produktov. Uvedená výzva bola žalovanému doručovaná na adresu trvalého pobytu, pričom zásielka sa vrátila banke ako neprevzatá v odbernej lehote. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 09.11.2021 bola pohľadávka banky voči žalovanému postúpená na žalobcu.

11. Podľa § 488 zákona č. 40/1964 Z.z. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

12. Podľa § 489 OZ, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

13. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „OBZ“), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

14. Podľa § 502 ods. 1 OBZ, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

15. Podľa § 708 ods. 1 a 2 OBZ, zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriadiť od určitej doby na určitú menu bežný účet pre jeho majiteľa. (1) Na uzavretie zmluvy sa vyžaduje písomná forma. (2)

16. Podľa § 709 ods. 1 OBZ, banka je povinná prijímať na bežný účet v mene, na ktorú znie, peňažné vklady alebo platby uskutočnené v prospech majiteľa účtu a z peňažných prostriedkov na bežnom účte podľa písomného príkazu majiteľa účtu alebo pri splnení podmienok určených v zmluve vyplatiť mu požadovanú sumu alebo uskutočniť v jeho mene platby ním určeným osobám. Banka je povinná prijímať platby na bežný účet, vykonávať platby z bežného účtu a vykonávať zúčtovanie uskutočnených platieb v súlade so zmluvou o bežnom účte a v lehotách a za ďalších zákonom ustanovených podmienok pre poskytovanie platobných služieb.

17. Podľa § 710 OBZ, ak je v zmluve určené, že banka vykoná do určitej sumy príkazy na platby, aj keď nemá na to potrebné peňažné prostriedky na účte, spravujú sa práva a povinnosti strán pri uskutočnení týchto platieb zmluvou o úvere (§ 497 a nasl.).

18. Podľa § 52 ods. 1 a 2 OZ, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. (1) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. (2)

19. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „ZoSÚ“) (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

20. Podľa § 1 ods. 3 písm. h) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), spotrebiteľským úverom nie je úver formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť do jedného mesiaca, ak v § 4 ods. 14 nie je ustanovené inak.

21. Podľa § 1 ods. 4 ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), na spotrebiteľský úver formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, sa vzťahujú ustanovenia § 1, § 2, § 3 ods. 1 písm. a) až d) a § 3 ods. 3, § 4 ods. 14, § 5 až 8, § 9 ods. 1, 4, 6 až 8, § 10, § 11, § 12 ods. 2, § 15, § 17, § 20 až 23 a § 25 až 27.

22. Podľa § 1 ods. 5 ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), na spotrebiteľský úver vo forme prekročenia sa vzťahujú ustanovenia § 1, § 2, § 9 ods. 6, 7 a 8, § 11, § 18, § 20, § 20a až 20e, § 21 a 23, 25 až 27.

23. Podľa § 2 písm. d) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

24. Podľa § 10 ods. 1 ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, musí obsahovať tieto náležitosti:

a) podľa § 9 ods. 2 písm. a), b), d), f), g), i), j), x) a aa),

b) povinnosť spotrebiteľa kedykoľvek zaplatiť takýto úver na žiadosť veriteľa v plnej výške,

c) výšku poplatkov spojených so spotrebiteľským úverom od uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienky, za akých sa tieto poplatky môžu meniť.

25. Podľa § 11 ods. 1 písm. c) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1.

26. Podľa § 7 ods. 1 a 2 ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. (1) Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.17) (2)

27. Podľa § 11 ods. 2 ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

28. Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

29. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

30. Podľa § 524 ods. 1 a 2 OZ, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. (1) S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené. (2)

31. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách (ďalej len „ZoB“) (v znení účinnom ku dňu postúpenia pohľadávky), ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu^{87ac}) ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu.^{87ad}) Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

32. Podľa § 17 ods. 1 ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu postúpenia pohľadávky), práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

- ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu^{18b}) na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a
- prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

33. Podľa § 17 ods. 2 ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu postúpenia pohľadávky), práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

- prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a
- ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver na blízku osobu^{21aa}) spotrebiteľa, a to na základe písomnej žiadosti spotrebiteľa.

34. Podľa § 39 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

35. Súd na základe vykonaného dokazovania a po zhodnotení jeho výsledkov dospel k záveru, že žalobe nie je možné vyhovieť, ale je potrebné ju v celom rozsahu zamietnuť pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu.

36. Medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným vznikol uzatvorením zmluvy o povolenom prečerpaní právny vzťah, ktorý je od jeho vzniku nevyhnutné posudzovať podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka (§ 497 a nasl.), ale aj právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (§ 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch), keďže zmluva o úvere je tzv. absolútny obchod a zároveň právny predchodca žalobcu pri uzatváraní zmluvy vystupoval ako veriteľ s poukazom na predmet podnikania a žalovaný vystupoval ako spotrebiteľ, pretože pri uzatváraní zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti.

37. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 09.11.2021 došlo k postúpeniu pohľadávky z predmetnej zmluvy zo spoločnosti Tatra banka, a.s. ako postupcu na spoločnosť žalobcu ako postupníka.

38. V súvislosti s otázkou platného postúpenia pohľadávky súd poukazuje na skutočnosť, že v konaní nebolo preukázané, že by pohľadávka pôvodného veriteľa voči žalovanému bola splatnou, či už z dôvodu konečnej splatnosti alebo z dôvodu predčasného zosplatnenia. Vo Výzve pred mimoriadnou splatnosťou zo dňa 27.05.2020 banka upozorňuje žalovaného na to, že je v omeškaní s plnením, s tým, že v prípade

neuhradenia dlžnej sumy pristúpi k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti, avšak v konaní nebolo tvrdené ani preukázané, že by tak banka skutočne urobila.

39. Žalobca na výzvu súdu k otázke vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru uviedol, že na predmetný zmluvný vzťah nie je možné aplikovať § 565 OZ, pretože v predmetnom prípade nebolo dojednané plnenie v splátkach. S uvedeným sa však súd nestotožnil, keďže zo zmluvy (Časť I. Základné podmienky) vyplýva splatnosť úrokov a sankčných úrokov mesačne vždy k poslednému dňu kalendárneho mesiaca a z Osvedčenia verifikovania bonity a možnosti splácania úveru zo dňa 21.02.2022 vyplýva výška novej posudzovanej splátky úveru 25,- eur. Z Výzvy pred mimoriadnou splatnosťou zo dňa 27.05.2020 je tiež zrejmé, že samotná banka smerovala k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru, ktorá možnosť jej vyplývala zo zmluvy (Časť II. Obchodné podmienky, článok 4.). Zároveň aj žalobca sám uviedol, že medzi účastníkmi zmluvy bola dojednaná minimálna splátka, ktorú bol žalovaný povinný plniť. Z uvedeného vyplýva, že medzi účastníkmi zmluvy bolo dojednané plnenie dlhu v splátkach, a preto bol namieste postup podľa § 53 ods. 9 OZ v spojení s § 565 OZ, ku ktorému však zo strany banky nakoniec nedošlo, a teda k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru nedošlo.

40. Rovnako nebolo možné sa stotožniť s tou argumentáciou žalobcu, že k ukončeniu zmluvného vzťahu došlo na základe výzvy zo dňa 27.05.2020 (Výzva pred mimoriadnou splatnosťou na čl. 57), keďže ako z označenia, tak aj z obsahu uvedenej výzvy je zrejmé, že ide o výzvu pred mimoriadnym zosplatením (upozornenie na uplatnenie práva podľa § 565 OZ), a nie o ukončenie zmluvného vzťahu. Zároveň súd poukazuje na to, že z predmetnej zmluvy nevyplýva termín konečnej splatnosti úveru.

41. Podmienkou platného postúpenia pohľadávky vyplývajúcej z predmetnej zmluvy v zmysle § 17 ZoSÚ je, že sa postupuje pohľadávka po konečnom termíne splatnosti alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred týmto termínom. Na druhej strane, postúpenie pohľadávky v rozpore s citovaným ustanovením má za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky z úverovej zmluvy, z ktorého dôvodu nemôže byť žalobca v spore aktívne vecne legitimovaný.

42. S poukazom na uvedené v odsekoch 38. až 40. tohto rozsudku, pohľadávka z predmetnej zmluvy bola postúpená na žalobcu zmluvou zo dňa 09.11.2021 bez toho, aby sa stala splatnou pred termínom postúpenia, a preto nebola preukázaná výnimka zo zákazu prevodu práv vyplývajúcich zo zmluvy na tretiu osobu v zmysle § 17 ZoSÚ. Žalobca tak nepreukázal predpoklady pre platné postúpenie práv vyplývajúcich zo zmluvy, a teda ani predpoklady pre nadobudnutie týchto práv, čím mu v konaní chýba aktívna vecná legitimácia.

43. Súd dodáva, že k mimoriadnemu zosplateniu úveru by ani nemohlo platne dôjsť, a to z dôvodu, že žalobca v konaní nepreukázal, že veriteľ pri poskytnutí úveru konal s odbornou starostlivosťou (§ 7 ods. 1 ZoSÚ). Veriteľ bol pritom pred uzavretím zmluvy povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, keď mal brať do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru, pričom za hrubé porušenie povinnosti sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez relevantných údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov.

44. Nebolo možné súhlasiť s argumentáciou žalobcu, že pôvodný veriteľ nemal povinnosť posudzovať schopnosť spotrebiteľa splácať poskytnutý úver. Žalobca poukazoval na čl. III ods. 2 Odporúčania Národnej banky Slovenska č. 1/2014 zo dňa 07.10.2014, avšak uvedené odporúčanie má iba odporúčací charakter, na rozdiel od zákonnej úpravy v ustanovení § 7 a § 11 ZoSÚ, ktorá je pre veriteľa záväzná.

45. Pôvodný veriteľ v rozpore s ustanovením § 11 ods. 2 ZoSÚ najmä nepreukázal (ani netvrdil), že by veriteľ zisťoval ďalšiu úverovú zaťaženosť žalovaného prostredníctvom príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch. Žalobca predložil iba osvedčenie verifikovania bonity, podľa ktorého pôvodný veriteľ overoval iba príjem spotrebiteľa, aj to len v rámci interných zdrojov. Zároveň žalobca nepreukázal, že by si pôvodný veriteľ za účelom posudzovania bonity od žalovaného vyžiadal doklady preukazujúce jeho príjmy a výdavky a riadne zisťoval relevantné výdavky žalovaného, keď pri posudzovaní žiadosti o úver bola v rámci mesačných nákladov žalovaného braná do úvahy iba suma 25,- eur ako výška minimálnej splátky novo poskytnutého bankového produktu, čo nie je postačujúce.

46. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje, avšak táto povinnosť nezbavuje veriteľa konať s odbornou starostlivosťou, teda vyžiadať si od spotrebiteľa potrebné informácie, aktívne si zabezpečovať ďalšie primerané a objektívne zistiteľné informácie o spotrebiteľovi a takto získané informácie riadne vyhodnotiť. Veriteľ musí okrem iného analyzovať spotrebiteľov osobný/domáci rozpočet, a to ako stranu príjmov, tak stranu výdavkov, a to vždy vo vzťahu ku konkrétnemu žiadateľovi o úver (t.j. konkrétne príjmy, konkrétne náklady na bývanie, dopravu, domácnosť, stravu, príp. nezaopatrené deti). Zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje skúmanie bonity klienta s odbornou starostlivosťou, t.j. vyžaduje vyšší stupeň obozretnosti a odbornosti. Zákonnú podmienku uvedenú v § 7 ods. 1 ZoSÚ, t.j. „s odbornou starostlivosťou posúdiť schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver“ je potrebné vykladať tak, že nepostačuje zo strany spotrebiteľa len uvedenie výšky príjmov a výdavkov, ale od veriteľa sa vyžaduje, aby poskytnuté informácie analyzoval a vyhodnocoval. Pri získavaní relevantných informácií pritom veriteľ musí vychádzať nielen z informácií dodaných spotrebiteľom (ktoré majú byť aj preukázané relevantnými listinami), ale aj z informácií, ktoré veriteľ získava z iných dostupných zdrojov, tak aby získal objektívny obraz o finančnej situácii spotrebiteľa.

47. Pôvodný veriteľ vyššie uvedeným spôsobom nepostupoval (keď posudzoval schopnosť žalovaného splácať úver bez riadnych údajov o jeho výdavkoch a bez dokladov o nich a najmä bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch), čím hrubým spôsobom porušil svoje povinnosti stanovené v § 7 ods. 1 ZoSÚ. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 ZoSÚ sa úver považuje v zmysle § 11 ods. 2 ZoSÚ za bezúročný a bez poplatkov a zároveň veriteľ nie je oprávnený vyžadovať od žalovaného jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. Súd pritom poukazuje napr. na rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 11Co/2/2019-106 zo dňa 27.11.2019, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 6Co/171/2016 zo dňa 27.10.2016. Z uvedeného vyplýva, že v tu prejednávanej veci by bolo (ak by k nemu došlo) predčasné zosplatenie úveru vylúčené, a to s prihliadnutím na ustanovenie § 11 ods. 2 ZoSÚ.

48. Súd tiež poukazuje na to, že zákonnými podmienkami platného postúpenia pohľadávky vyplývajúcej zo zmluvy o úvere uzavretej medzi bankou ako veriteľom a klientom ako dlžníkom je nepretržité omeškanie klienta so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke v trvaní dlhšie ako 90 kalendárnych dní po tom, čo bol písomne vyzvaný bankou na plnenie, pričom tieto musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky.

49. Žalobca spolu so žalobou predložil výzvu zo dňa 27.05.2020, ktorá bola podľa podacieho hárku adresovaná žalovanému na adresu Elektrárenská 701/9, Madunice, hoci zo zmluvy vyplýva adresa Osloboditeľov 28, Madunice, a teda pôvodný veriteľ žalovanému doručoval v rozpore so zmluvou, keď zároveň žalovaný zásielku na adrese, na ktorú mu bola doručovaná, ani neprevzal. Uvedenú výzvu by bolo možné považovať za výzvu banky vyžadovanú ustanovením § 92 ods. 8 ZoB, avšak žalobca nepreukázal, že by táto výzva bola doručená žalovanému, keďže nepredložil doručenkú, pričom pôvodný veriteľ žalovanému zásielku ani nedoručoval na adresu zo zmluvy.

50. Súd dospel k záveru, že z dôvodu nedodržania postupu pri postúpení pohľadávky voči žalovanému v súlade s ustanovením § 92 ods. 8 ZoB, nie je žalobca v konaní aktívne vecne legitimovaný. Žalobca totiž v konaní nepreukázal, že by pred postúpením pohľadávky od právneho predchodcu bola žalovanému v súlade s ustanovením § 92 ods. 8 ZoB preukázateľne doručená písomná výzva na zaplatenie dlhu a následne uplynulo viac ako 90 kalendárnych dní od jej doručenia žalovanému, čo je podmienkou pre vznik oprávnenia banky postúpiť svoju pohľadávku voči žalovanému inej osobe, ktorá nie je bankou. Z uvedeného dôvodu postúpenie pohľadávky na žalobcu je v rozpore s vyššie citovaným zákonom, a preto je tento právny úkon v zmysle § 39 OZ absolútne neplatný, s poukazom na čo nie je žalobca oprávneným z danej pohľadávky, a teda nie v konaní aktívne vecne legitimovaný (viď. napr. rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 7Cdo/26/2017 zo dňa 28.03.2018).

51. Podporne súd dáva do pozornosti rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 24Co/14/2019-193 zo dňa 22.05.2019, v ktorom odvolací súd v obdobnej veci uviedol, že „súd prvej inštancie žalobcovi poskytol lehotu na predloženie dôkazov o splnení podmienok postúpenia pohľadávky, keď výzvou zo dňa 12.7.2018 vyzval žalobcu na predloženie dokladu preukazujúceho doručenie Výzvy zo dňa 20.10.2009 žalovanému. Obsahom spisu síce je Výzva zo dňa 20.10.2009, dôkaz preukazujúci doručenie výzvy žalovanému súdu prvej inštancie však žalobca nepredložil. Súd prvej inštancie považoval za relevantný

dôkaz o existencii a doručení výzvy banky žalovanému pred postúpením pohľadávky v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách, ktorý mohol vykonať aj bez návrhu. Uvedený postup súdu je v súlade s ustanovením § 295 Civilného sporového poriadku (Súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí taký dôkaz.) a zásadami, na ktorých spočíva konanie s tzv. slabšou stranou. Posúdenie splnenia podmienok na postúpenie pohľadávky bankou podľa ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách je nevyhnutné pre vyhodnotenie právneho úkonu postúpenia z hľadiska jeho platnosti, resp. absolútnej neplatnosti, čo má priamy vplyv na posúdenie aktívnej legitímácie žalobcu, teda na výsledok samotného sporu. Za stavu, kedy súd v spotrebiteľskom súdnom spore trvá na dôkaze, pričom dodávateľ, resp. jeho právny nástupca nepreukáže existenciu ním tvrdenej skutočnosti, ktorá má byť dokazovaním preukázaná, ustanovenie § 151 ods. 1 Civilného sporového poriadku o nespornosti nepopretých skutkových tvrdení sa neuplatní. Keďže žalobcom nebolo preukázané naplnenie všetkých predpokladov možnosti postúpenia pohľadávky tak, ako to vyžaduje ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách (splatnosť postupovanej pohľadávky, doručenie výzvy dlžníkovi pred postúpením pohľadávky), postúpenie pohľadávky nie je možné považovať za platné. Preto správne súd prvej inštancie žalobu zamietol po zistení, že nedošlo k platnému postúpeniu pohľadávky na žalobcu, ktorý tak nie je v spore vecne aktívne legitimovaný.“

52. Z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v konaní pre neplatnosť postúpenia pohľadávky (podľa § 39 OZ v spojení s § 17 ZoSÚ, ako aj s § 92 ods. 8 ZoB) bolo potom potrebné žalobu v celom rozsahu vo výroku I. rozsudku zamietnuť, a keďže žalovaný nie je povinný zaplatiť žalobcovi istinu, nemohol sa ani dostať do omeškania s jej zaplatením, a preto súd zamietol žalobu aj v časti úrokov z omeškania.

53. V konaní nebolo možné vychádzať z toho, že platnosť postúpenia nebola žalovaným namietaná, pretože v spotrebiteľskom spore súd v zmysle § 295 CSP môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Takýmto dôkazom, ktorý súd vyžadoval, bol dôkaz o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, ktorým dôkazom žalobca nedisponoval. Ani pri pasivite žalovaného nie je možné vychádzať z nepopretia skutkového tvrdenia, pretože v spotrebiteľských sporoch je súd v zmysle § 290 a nasl. CSP povinný na ochranu spotrebiteľa prihliadať ex offa. Uvedené potom platí aj pri otázke skúmania bonity žalovaného pred uzavretím zmluvy.

54. Súd pritom poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 9Co/124/2017-194 zo dňa 30.04.2018, v obdobnej veci ako je tu prejednaná, v ktorom odvolací súd uviedol, že „podstatné je, že v danom prípade sa jedná o spor zo spotrebiteľskej zmluvy, čiže ide o spor s ochranou slabšej strany sporu v zmysle ustanovení § 290 a nasl. CSP, v ktorých sporoch súd vykonáva v prospech slabšej strany sporu potrebné dokazovanie aj bez návrhu (§ 295 CSP). Zároveň v takýchto sporoch v zmysle ustanovenia § 300 CSP platí, že na konanie podľa tohto oddielu sa primerane použijú všeobecné ustanovenia o konaní, ak nie je ustanovené inak. Znamená to, že na tzv. spotrebiteľské spory sa ustanovenia o konaní použijú len „primerane.“ Ustanovením o konaní je i § 151 ods. 1 CSP, v zmysle ktorého sa zásadne v „bežnom“ sporovom konaní stranou nepopreté skutkové tvrdenia považujú za nesporné. Toto ustanovenie (§ 151 ods. 1 CSP) však na spotrebiteľské spory aplikovať nemožno, pretože jeho použitie, vzhľadom na charakter spotrebiteľských sporov, v ktorých sa vo zvýšenej miere uplatňuje protektívna ingerencia súdu, nemožno považovať za primerané. V spotrebiteľských sporoch nemožno vychádzať z toho, že stačí, ak žalovaný - spotrebiteľ skutkové tvrdenia žalobcu - dodávateľa výslovne nepoprel, čím sú tvrdenia žalobcu preukázané, nakoľko v týchto sporoch je súd v zmysle ust. § 290 a nasl. CSP povinný na ochranu takéhoto spotrebiteľa prihliadať ex offa.“

55. Súd tiež poukazuje na to, že na výzvu súdu žalobca uviedol, že žalovaná istina 578,90 eura predstavuje rozdiel medzi debetnými transakciami (11.335,08 eura) a kreditnými transakciami (10.756,18 eura) vykonanými na bežnom účte žalovaného.

56. V sporovom konaní, ktoré je ovládané dispozičnou zásadou platí, že súd je viazaný žalobou a uplatnený nárok je charakterizovaný opísaním skutkových okolností, ktorými žalobca svoj nárok zdôvodňuje, keď skutkovým základom opísaným v žalobe v spojitosti s petitom je potom vymedzený základ nároku uplatneného žalobcom, ktorý je predmetom konania. Medzi základné procesné povinnosti strany sporu nevyhnutné pre úspech v sporovom konaní patria povinnosť tvrdenia a povinnosť dôkazná. Ich vzájomná väzba spočíva v tom, že predpokladom unesenia dôkazného bremena je primárne

splnenie povinnosti tvrdenia. Žalobca si povinnosť tvrdenia dostatočne nespĺnil napriek výzve zo strany súdu. Nesplnenie takejto povinnosti má pre stranu sporu nepriaznivý dôsledok, pretože pokiaľ sa súd o potrebných skutočnostiach nedozvie, nebude môcť potrebnú skutočnosť urobiť predmetom svojho poznania a bude nútený pre nedostatok odôvodnenia žalobu zamietnuť.

57. Žalobca sa v žalobe v spojení s jej doplnením zo dňa 09.12.2022 obmedzil len na takú špecifikáciu žalovanej sumy, že uviedol súhrn debetných a súhrn kreditných operácií žalovaného na účte, s tým, že žalovaná suma je ich rozdielom, avšak takáto špecifikácia nepostačuje a nie je možné preskúmať, na aké čiastkové nároky pôvodného veriteľa boli započítané ktoré čiastočné úhrady žalovaného, a teda aké konkrétne nároky pôvodného veriteľa zostali neuhradené.

58. Súd dodáva, že rozhodnutie súdu v tu prejednáwanej veci nemôže byť prekvapivým rozhodnutím, a to s poukazom na to, že súd ešte v priebehu konania žalobcu vyzval na vyjadrenie sa k otázke vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, ku skúmaniu bonity, k dodržaniu ustanovenia § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z., ako aj k otázke spôsobu výpočtu žalovanej sumy. Žalobcovi teda muselo byť zrejmé, že v prípade týchto okolností má súd o žalobe pochybnosti. Napriek tomu sa žalobca z vlastnej vôle nezúčastnil pojednávania, na ktorom súd v súlade s § 181 ods. 2 CSP konštatoval nedostatok aktívnej legitímácie žalobcu a nedostatočné skúmanie bonity žalovaného pred uzavretím zmluvy, na čo žalobca pre svoju neprítomnosť nemohol z vlastného zavinenia reagovať. Postup súdu podľa § 181 ods. 2 CSP sa pritom vykonáva práve na pojednávaní, a to aj s poukazom na označenie uvedeného paragrafu (Prednesy strán na pojednávaní). Žalobca sa už len s poukazom na výzvu súdu zo dňa 24.11.2022 nemohol oprávnené domnievať, že súd považuje žalobu za dôvodnú v celom rozsahu. Vzhľadom na všetko vyššie uvedené tak tento rozsudok, ktorým súd žalobu zamietol, nie je možné považovať za prekvapivé rozhodnutie, ale za dôsledok neunesenia dôkazného bremena žalobcu.

59. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

60. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

61. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

62. Podľa Čl. 4 ods. 1 a 2 CSP, ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci. (1) Ak takého ustanovenia niet, súd prejedná a rozhodne právnu vec podľa normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom, a to s prihliadnutím na princípy všeobecnej spravodlivosti a princípy, na ktorých spočíva tento zákon, tak, aby výsledkom bolo rozumné usporiadanie procesných vzťahov zohľadňujúce stav a poznatky právnej vedy a ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít. (2)

63. Podľa Čl. 17 CSP, súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prietahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb.

64. O náhrade trov konania rozhodol súd v zmysle § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP a čl. 4 ods. 2 CSP, čl. 17 CSP, keď žalovanému, ktorý by inak na náhradu trov konania mal nárok, keďže bol v konaní plne úspešný, súd nárok na náhradu trov konania vo výroku II. rozsudku nepriznal, pretože mu v konaní žiadne trovy nevznikli. Súd mal pritom za to, že v súlade s čl. 17 základných princípov CSP, t.j. v súlade s princípom rýchlosti a hospodárnosti konania, bolo v tomto prípade potrebné rozhodnúť o náhrade trov žalovaného uvedeným spôsobom za použitia čl. 4 ods. 2 CSP (keď potrebného ustanovenia niet), t.j. za použitia princípu racionálneho zákonodarcu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trnava (§ 355 ods. 1 CSP, § 357 písm. m) CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.